

Arrest

nr. 277 703 van 22 september 2022
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VAN DER HAERT
Louizalaan 54 (3^e verdieping)
1050 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 17 januari 2022 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 15 december 2021 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 mei 2022 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 3 juni 2022.

Gelet op de beschikking van 28 juli 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 augustus 2022.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat E. VAN DER HAERT verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché A. BORTOLAZZI, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1. Overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen bij beschikking van 19 mei 2022 de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In deze beschikking werd vastgesteld dat wegens het verstrijken van de overdrachts termijn voorzien in artikel 29 van de Dublin III-verordening de Belgische autoriteiten verantwoordelijk zijn

geworden voor het verzoek om internationale bescherming van verzoeker. De beschikking concludeerde dan het beroep onontvankelijk lijkt bij gebrek aan het wettelijk vereiste belang.

1.2. Verzoeker richt op 3 juni 2022 een schrijven aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad), waarin hij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoeker kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (hij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer hij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dat, voor zover in dit verzoek meer wordt aangevoerd dan dat, hiermee geen rekening moet worden gehouden omdat het niet de vorm kan aannemen van een bijkomende memorie waarop de Raad dient te antwoorden (cf. RvS 22 november 2018, nr. 13.065 (c)). Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe verzoeker ter terechtzitting de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

1.3. In het proces-verbaal van terechtzitting van 25 augustus 2022 staat het volgende vermeld:

“De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. De voorzitter wijst op de info uit het wachtregister waaruit blijkt dat de verzoekende partij op 27 juni 2022 werd afgevoerd van ambtswege en stelt de vraag of de verzoekende partij zich nog op het grondgebied bevindt. Het tegendeel wijst immers op een gebrek aan belang bij een beroep dat erop gericht is te bekomen dat de Belgische autoriteiten verantwoordelijk zijn voor het ingediende VIB. De raadsvrouw van de verzoekende partij stelt dat de verzoekende partij hier nog zou zijn. Op de melding van de voorzitter dat een bloot betoog niet volstaat om de afvoering van ambtswege, dat inhoudt dat de verzoekende partij noch op het grondgebied van de gemeente noch elders werd aangetroffen, tegen te spreken, meldt ze dat zij geen bewijs heeft van de aanwezigheid van de verzoekende partij in België. Tevens stelt zij “te moeten volharden in haar beroep.” Wat de beslissing tot verlenging van de overdrachtstermijn van de Dublintransfer betreft die is genomen door de verwerende partij, stelt de verzoekende partij eerst dat hiertegen geen beroep werd ingediend, en vervolgens dat hiertegen wel een beroep werd ingediend bij de Raad maar dat er problemen zijn met de pro deo procedure en dat de “regulprocedure” hangende is. De verwerende partij verwijst naar de verlengingsbeslissing en de nota met opmerkingen.”

1.4. Een verzoekende partij moet, opdat zij haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad wil bewaren, een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810).

1.5. Een belang bij een beroep gericht tegen een beslissing waarbij de Franse autoriteiten verantwoordelijk worden geacht voor de behandeling van het verzoek tot internationale bescherming van de verzoekende partij en dat er finaal op is gericht te bewerkstelligen dat de Belgische autoriteiten hiervoor verantwoordelijk worden, veronderstelt haar aanwezigheid in België. Gelet op het feit dat uit het wachtregister, waartoe de Raad toegang heeft, blijkt dat de verzoekende partij op 27 juni 2022 van ambtswege werd afgevoerd, is er een duidelijke aanwijzing dat zij zich niet langer in België bevindt. Door enkel te stellen dat verzoeker *“hier nog zou zijn”* alsook te *“volharden in haar beroep”*, toont de raadsvrouw van verzoeker niet aan dat hij nog beschikt over het wettelijk vereiste belang bij zijn beroep. Voor de volledigheid voegt de Raad er nog aan toe dat het beroep tegen de beslissing tot verlenging van de overdrachtstermijn van de Dublintransfer niet op de rol werd geplaatst.

Het beroep is onontvankelijk wegens een gebrek aan belang.

2. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig september tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA